

- Борис умрял спохи в Солун... - съобщава му Ирина. - Не помогнете ли да отнеса трупа му в България?

- Да... естествено.

фон Гайер затваря телефона.

- Заминаям за София! - казва след кратък размисъл той. За се върна след няколко дни.

- Но това е безумие! Пътят минава през облости застри от партизаните! - предупреждава го тревожно Адлер.

- Зная!...

X
X

В ноцта пристига автомобилът на Борис.

На кормилото е фон Гайер. До него седят Костов и Ирина.

На западната седалка, увит в одеяло се клатуши трупът.

X

Чува се стрелба на автомати.

- Започват!... обажда се никой край посето е застра
ю единият групата на Мъртвци.

Задават се форовете на автомобили.

- Внимание!... По посето иде моторна кола.

След малко пред фаровете^т изскочи взоръжен младеж.

- Замияй, нагаре! - изругава го програжното Мъртвци.

Но колата вече е спряла.

- Цивили... Карах изртвец! - съобщава младежът.

- Изртвец ли?...

Мълчани отива до автомобила.

- Вие какви сте? - обръща се той към Костов, който е слязъл от колата и е застанал пред другите.

- Чиновници от търговска фирма.

- А жената?

- Ти е вдовица на изртвания...